

SLADKÝ ŽIVOT

Lynne Grahamová
Královna
na rok

LYNNE GRAHAMOVÁ

KRÁLOVNA NA ROK

PŘEKLAD

KAMILA KOŘÁNOVÁ

Milá čtenářko,

tak jsem uvažoval o ornitologii. Nesmějte se! Vrabec i holub jsou přece ptáci, a právě jimi se vznesená věda ornitologická zabývá.

Jasně že mně jde o staré české přísloví o vrabci v hrsti a o holubovi na střeše. Abych to ale vysvětlil úplně. Uvažoval jsem o prvních láskách... a o těch dalších. První lásky jsou fajn, na tom se určitě shodneme, ale většinou nevydrží. A nemusí to být jenom tragická autonehoda nebo letecká katastrofa, tento deus ex machina mých příběhů, které hrdiny či hrdinky připraví o milovaného partnera – první lásku. Prostě je fakt, že to většinou nevyjde. A z první lásky zůstane zářivá vzpomínka... a tak trochu holub na střeše. Co by bylo, kdyby...

A pak nastává čas pro lásku druhou. Ta už většinou nebývá zdaleka tak okázalá, ale o to cennější a ve výsledku přínosnější často dokáže být.

Jsem rád, že mé autorky stále častěji píší právě o těch „druhých“ láskách. Které je třeba si najít, které je třeba si vybojovat. A u kterých často pochopíme, že na rozdíl od těch pestrobarevných „prvních“ jsou opravdové. Jsem zkrátka rád, že lásky, o nichž píší, jsou zasloužené, ne že se jen tak „vyskytly“...

S láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

KRÁLOVNA NA ROK

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Zarif's Convenient Queen

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2014

Překlad:
Kamila Kořánová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2014 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026 (Královna na rok, 2016 by HarperCollins Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2552-9 (EPUB)

ISBN: 978-83-291-2553-6 (MOBI)

ISBN: 978-83-291-2554-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Zaríf se nudil. Žhavá atraktivita jeho krásné milenky se světlou pletí právě pohasla.

Přesně v tu chvíli, když ležela nahá na posteli a okouzleně sledovala svůj odraz v zrcadle. Na krku jí zářil skvostný rubínový náhrdelník. „Je překrásný,“ řekla a její oči byly rozšířené nepředstíraným obdivem. „Děkuju. Byl jsi velmi štědrý.“

Lena nebyla hloupá. Věděla, že tento náhrdelník je dárek na rozloučenou, že nastal čas bez řečí opustit přepychový apartmán v Dubaji a hledat si jiného bohatého muže.

Pro Zarífa byl sex jen příjemným rozptýlením, o morálce svých milenek neměl žádné přehnané iluze, ale dokázal být štědrý. Jeho milenky věděly moc dobře, že se jim vyplatí být diskrétní a držet se stranou zájmu médií.

Protože Zaríf, na rozdíl od většiny mužů, musel pečlivě hlídat svou pověst na veřejnosti. Ve dvanácti letech se stal králem Vašíru a vládl společně se svým strýcem, do té doby, než se stal plnoletým. Byl poslední v dlouhé řadě vládců. Království Vašír bylo bohaté na ropu, ale zároveň svým politickým uspořádáním velmi konzervativní, a kdykoli se Zaríf pokusil přizpůsobit zemi jednadvacátému století, překazila mu jeho úsilí garda starých rádců.

„Budeš se ženit?“ zeptala se Lena náhle, ale pak se trochu zarazila. „Omlouvám se, vím, že to není moje věc.“

„Teď ještě ne, ale chystám se,“ odpověděl Zaríf rozhodně. Urovnal si sako, otočil se na podpatku a odcházel.

„Přeju ti to,“ zašeptala za ním Lena. „Tvoje vyvolená bude mít štěstí.“

Zaríf vstoupil do výtahu a zamračil se. Nerad mýšlel na manželství nebo na děti. V jeho rodině převládaly samé výhodné sňatky a o lásce, ani o štěstí nikdo nemluvil. Zaríf vyrůstal jako jedináček a už déle nemohl snášet ten věčný tlak, kdy už se konečně ožení a kdy už bude mít království nového dědice. Bylo mu devětadvacet a byl stále svobodný. Vlastně byl ve skutečnosti vdovec, manželka a syn mu zemřeli při autonehodě před sedmi lety.

Tenkrát si Zaríf myslel, že už se nikdy z té ztráty nevzpamatuje. Všichni samozřejmě respektovali jeho právo truchlit, ale i tak si byl dobře vědom, že nemůže odkládat povinnosti donekonečna. Bez dědice by ohrozil stabilitu království, a to nechtěl, velmi na své zemi lpěl.

Zatímco letěl soukromým letadlem zpátky do Vašíru, přemýšlel o svém životě a uvědomil si, že se mu vlastně líbí být sám a že na tom nechce nic měnit. Život bez manželky mu naprosto vyhovoval, i když se kvůli tomu cítil provinile.

Po příletu zamířil do starého královského paláce. To místo měl rád, vyrostl zde a také zde trávil čas s milovaným strýcem Hálimem. Teď, když byl nemocný, se mu snažil být co nejvíce nablízku. Byl pro Zarífa jako otec, jehož nikdy nepoznal. Jemný, tichý muž, který ho naučil všechno, co potřeboval vědět o vyjednávání, cílevědomosti a státnictví, ale jeho nemoc nedokázali zastavit ani špičkoví lékaři, mohli jen zmírnit její příznaky.

V kanceláři už na Zarífa čekal Jáman, jeho obchodní manažer. „Co tě sem přivádí?“ zeptal se

překvapeně Zaríf staršího muže. Většinou se nemusel zabývat obchodními záležitostmi, království Vašír vydělávalo na ropě už dávno předtím, než se narodil, a proto vyrůstal v přepychu, který se pro něj stal samozřejmostí.

„Potřebuji s vámi projednat jednu záležitost,“ informoval ho Jáman vážně.

„Samozřejmě. Tak co se děje?“ zeptal se Zaríf a pohodlně se opřel o okraj stolu.

„Jde o osobní půjčku, kterou jste poskytl před třemi lety svému známému,“ řekl Jáman poněkud rozpačitě. „Jasonovi Gilchristovi,“ dodal.

Při těch slovech Zaríf strnul. Okamžitě se mu vybavila Eleonora, krásná Jasonova sestra. Obraz mladé ženy s medově blondatými kadeřemi a temně modrýma očima. Její slova, chladná jako led se mu zařezávala do srdce.

Na sňatek jsme oba příliš mladí.

A navíc, jsem Angličanka. Nikdy bych nemohla žít v zemi, kde jsou ženy jen stínem svého muže.

Nedovedu si představit být královnou.

„Jste v pořádku, pane?“ zeptal se Jáman se svým obvyklým klidem, když Zaríf dlouhou chvíli nepromluvil.

Ella vstoupila do ztichlého domu. Byla tak unavená, že se jen stěží držela na nohou.

V obývacím pokoji se svítilo, Jason tedy musí být ještě vzhůru. Prošla tiše kolem, neschopná čelit dalšímu střetu se svým vznětlivým bratrem a vešla do kuchyně. Talíře s nedojedeným jídlem byly stále na stole, odsunutě židle jako němí svědci včerejší katastrofy, kdy jim Jason při rodinné večeři sdělil zdrcující zprávu o svém krachu.

Narovnala se a ve snaze trochu se vzpamatovat,

začala uklízet nepořádek. Bez rodičů se tady necítila jako doma. Při představě své křehké matky, ležící v nemocniční posteli, a zoufale vzlykajícího otce, se zachvěla. Horké slzy ji pálily v očích.

Hrůza uplynulých osmačtyřiceti hodin na ni těžce doléhala. Začalo to, když Jason přiznal, že rodinná účetní firma je na pokraji bankrotu, a jejich dům je předmětem zástavy. Otec se strašlivě rozzlobil a poté spěchal do kanceláře poradit se s obchodním manažerem, zatímco Jason se snažil dopodrobna vysvětlit situaci matce.

Zpočátku zůstávala Jennifer Gilchristová klidná, pevně přesvědčená o tom, že její chytrý a úspěšný syn dokáže hravě všechno vyřešit. Neměla ani stín podezření, že by mohl Jason zfalšovat jejich podpisy. Opravdu věřila, že se pouze snaží uchránit své rodiče od zbytečných finančních starostí.

Bylo to tím, že byl odmalička zbožňované dítě, pro rodiče byl vždycky středem světa, pomyslela si Ella trpce. Vždy se dovedl na něco vymluvit, a když lhal nebo podváděl, bylo mu hned odpuštěno. Byl tak chytrý a sportovně nadaný, ve všem prostě vynikal a rodiče se dmuli pýchou. Přesto měl její bratr temnou stránku charakteru, kterou Ella vycítila a dávala si na bratra pozor. Rodiče šetřili peníze, aby mohli Jasona poslat studovat do elitní soukromé školy, a když se dostal na univerzitu v Oxfordu, byli nesmírně šťastní.

Tam se Jason spřátelil s mnohem bohatšími studenty, a to odstartovalo jeho jízdu. Ella si s hořkostí uvědomila, že Jason vždycky chtěl víc, a dostal se proto v životě na scestí. Ale fakt, že sebou do bahna dluhu a zoufalství stáhl rodiče i ji, byl neodpuštělný. Matka po té zprávě zkolabovala. Poté, co pravda vyšla najevo, ji stihl infarkt. Otce přemohl šok a hanba, že nedokázal syna zvládnout, a nakonec plakal v nemocniční čekárně v náručí své dcery, která ho nedokázala utěšit.

Ella zaslechla slabý šramot a otočila se. Ve dveřích kuchyně stál Jason, v ruce sklenku whisky. „Jak je matce?“ zeptal se mdlým hlasem.

„Drží se. Zatím to vypadá dobře,“ odpověděla Ella tiše a otočila se zpátky ke dřezu. Snažila se zaměstnat nádobím, aby mu nezačala vyčítat, že se ani nenamáhal navštívit matku v nemocnici.

„Není to moje chyba, že měla infarkt,“ promluvil opět Jason a Ella zaznamenala v jeho hlase agresivní podtón.

„To nikdo netvrdí,“ odpověděla Ella, rozhodnutá nenechat se vyprovokovat.

„Chci říct... matce se to mohlo stát kdykoli, takhle jsme alespoň mohli zajistit, aby se rychle dostala do nemocnice,“ poukázal Jason strojeně.

„Ano,“ souhlasila Ella konejšivě v zájmu míru. Zarážila se, ale pak pokračovala: „Chtěla jsem se tě zeptat... ta ohromná částka, kterou sis půjčil třemi lety...“

„A co tě zajímá?“ Jasonův hlas byl tvrdý, neměl náladu odpovídat na její otázky.

„Která banka ti poskytla půjčku?“

„Žádná banka by mi tak velkou částku neposkytla. Tedy, určitě ne bez zajištění,“ odpověděl Jason a v jeho hlase bylo znát opovržení nad její neznalostí. „Ty peníze mi dal Zaríf.“

Při těch slovech vypadl Elle kartáč z ruky. Prudce se otočila k Jasonovi. „Zaríf?“ zopakovala nevěřicně, napůl v šoku.

„Když mě v bance odmítli, nabídl mi peníze on. Bezúročný úvěr, abych mohl nastartovat vlastní firmu. První tři roky nepožadoval žádné splátky,“ vysvětloval Jason zdráhavě.

„Ale...,“ namítla.

„Tomu nerozumíš, přece jsem nemohl odmítnout tak velkorysou nabídku.“

„No jistě,“ poznamenala Ella tiše a snažila se ovládnout. V posledních třech letech se tolik přemáhala, bojovala sama se sebou, aby se naučila ovládat. Přesto nebylo vůbec snadné vytěsnit nejmučivější zážitek svého života.

„Až na to, že jsi vlastní podnik nezaložil... místo toho ses stal partnerem v otcově firmě,“ pokračovala.

„No, prostě mě to táhlo domů,“ pokusil se zavtipkovat. „Beze mne by se rodinná firma nikam neposunula.“

Ella spolkla břítkou odpověď a raději stiskla rty. Přála si, aby Jason tenkrát býval založil vlastní firmu. Nemusel by tak zruinovat otcův zavedený podnik, který slušně vydělával.

„Nemůžu uvěřit, že jsi přijal peníze od Zarífa.“

„Když miliardáři rozhazují peníze, byl bych hloupý, kdybych nebral,“ informoval ji Jason blahosklonným tónem. „Ty peníze mi Zaríf nabídl z jediného důvodu. Myslel si totiž, že si ho vezmeš, a tak si to nechtěl s budoucím švagrem rozházet.“

Ella nad tou nehoráznou bratrovou nadutostí zařala prsty v pěst. *Co si jen o sobě myslíš?* „Jestli je to pravda, měl jsi mu peníze vrátit, když jsme se rozešli.“

„Vy jste se nerozešli, Ello,“ přerušil ji Jason pohrdavě. „Jednoduše si ho odkopla. Dodnes nechápu, jak jsi mohla odmítnout tak skvělou partii. Bylo to velmi pošetilé a Zarífa tvé odmítnutí dost ranilo, to dobře víš. Takže pokud bychom měli někoho obviňovat, zamysli se nad tím, do jaké míry zodpovídáš za celou situaci ty!“

Ellu zaplavila zlost. „To snad není pravda! Takže podle tebe za všechno můžu já?“

Jason začínal taky zuřit. „Naprosto sobecky jsi Zarífa odmítla a zničila tím naše přátelství... Od té doby se mi vyhýbá!“

Ella sklonila hlavu, ve spáncích jí bušilo. „Možná jsem ho ranila, ale rozhodně jsem nebyla sobecká.“

Prostě jsem se cítila moc mladá na vdávání, to je všechno,“ řekla tiše s pohledem upřeným k podlaze.

„Když jsem přijal ty peníze od Zarífa, předpokládal jsem, že se vezmete a se splácením jsem si nedělal žádné starosti,“ argumentoval Jason vehementně. „Samozřejmě, že je to tvoje vina, že jsme teď v průšvihu. Navíc ty sis taky vzala svůj díl ze Zarífových peněz!“

Ella se zamračila, zaskočena tímto absurdním obviněním. „Jaké peníze? Nikdy jsem se jeho peněz ani nedotkla.“

„Ale ano,“ řekl jí Jason se špatně skrývaným uspokojením. „Když jsi potřebovala hotovost na otevření obchodu společně s Cathy. Co sis myslela?“

Ella hleděla na bratra s hrůzou. „Tvrdil jsi mi, že to byly tvé úspory!“ protestovala zoufale. „Chceš říct, že ty peníze pocházely od Zarífa?“

„Kde já bych asi tak vzal úspory?“ zeptal se Jason posměšně. „Byl jsem až po uši v dlužích. Vzal jsem si několik půjček a k tomu jsem měl splácet hypotéku na byt...“

Ella byla tímto bratrovým přiznáním ohromena. Ty peníze, které jí půjčil, mu poctivě splácela. Dva a půl roku, než začal obchod pořádně vydělávat, byla chudá jak kostelní myš, musela bydlet u rodičů, nemohla si dovolit ani auto.

„Obelhal jsi mě,“ řekla Ella roztřeseně. „Nikdy bych si ty peníze nevezala, kdybych věděla, že jsou od Zarífa, a ty to dobře víš.“

„Nemohl jsem si vybírat. V té době jsem byl rád, že mi vůbec někdo půjčil.“

Ella ztěžka dosedla na židli. „Ale stejně, nemáš žádné právo mě vinit za to, že jsi tak hloupě utratil půjčené peníze a teď je ani nejsi schopný splácet.“

Jason se na ni zadíval s opovržením. „Jak to, že ne? Nečekal jsem, že je budu muset splácet!“ odvětil bez obalu. „Kdyby sis ho vzala, Zaríf by po mně ty peníze

nikdy nechtěl zpátky. Kdyby sis s ním nezahrávala a pak mu nedala košem, nebyli bychom teď v této situaci!“

Ella vyskočila ze židle vzteky bez sebe. „Tak to ne. Dost už obviňování! To ty jsi porušil zákon, to ty jsi zfalšoval podpisy rodičů a všechny jsi nás oklamal... Neopovažuj se tvrdit, že za to můžu já!“

„Jsi tak sobecká, nevidíš si ani na špičku nosu!“ odsoudil ji Jason, tvář zrudlou vzteky. „Zničila jsi mé přátelství se Zarífem, to kvůli tobě jsme v téhle ponižující situaci. Takže bys měla jít a požádat ho, aby nám dal čas to všechno vyřešit.“

„Já mám jít za Zarífem?“ opakovala Ella nevěřicně. „To snad nemyslíš vážně?“

„Kdo jiný?“ odvětil Jason úsečně. „Muži mají vždycky větší pochopení, když je o laskavost žádá krásná žena. I Zaríf je jen člověk.“

Ella zrudla až ke kořínkům vlasů. Když si jen představila další setkání se Zarífem, bylo jí slabo. „Nemůžu to udělat. Nechci se s ním vidět,“ řekla se zařatými zuby. V duchu se styděla za svou slabost, ještě pořád to nepřekonalala, i když se to stalo tak dávno.

„Myslím, že Zaríf tě určitě rád uvidí. Pozítří přijede do Oxfordu,“ řekl Jason vesele, zřejmě mu to přišlo jako skvělý nápad.

Ella zbledla. „Je mi jedno, že bude v Oxfordu, nemám nejmenší chuť ho zas vidět,“ řekla rozhodně.

„Můžeš nás zachránit. Celou naši rodinu, chápeš?“ pokáral ji Jason. „Jsi naše jediná naděje. Doufám jen, že se Zaríf nechá obměkčit.“

„Nejsem zodpovědná za tvoje půjčky ani za podvod, který jsi provedl tátovi a mámě za zády,“ odvětila stroze Ella. V duchu přemítala, zda se jí Jason nesnaží jen manipulovat, aby si zachránil vlastní kůži. Co když to na celé situaci vůbec nic nezmění? *Opravdu si Jason myslí, že by mě Zaríf vyslechl? Zaríf zřejmě*

neměl ani tušení, jak Jason naložil s půjčenými penězi a nakonec svým jednáním zničil celou rodinu.

„Copak to pořád nechápeš? Zaríf je závratě bohatý a jeho náklonnost by nás zbavila starostí. Kvůli tomu, že jsi ho odmítla, se zhroutily všechny mé naděje a sny,“ řekl Jason s hořkostí v hlase. „S jeho pomocí bych mohl zase všechno rozjet.“

„Jasně, ale sám jsi ještě nic nedokázal,“ zabručela Ella polohlasně.

„Cos to řekla?“ křikl Jason vyčítavě, brunátný vzteky.

Ella sklouzla ze židle a klidila se mu z cesty. „Nic... vůbec nic,“ řekla nejistě. „Jsem unavená, už nemám sílu to s tebou rozebírat. Jdu spát.“

„Jsi tak sobecká a naivní, Ello!“ odpověděl Jason vztekle, ale z jeho hlasu zaznívala bezmoc. „Měla jsi všechno nadosah a místo toho vlastníš jen polovinu mrňavého obchůdku s knihami!“

Ella se otočila ve dveřích a hrdě pozvedla hlavu. „Na rozdíl od tebe jsem to získala poctivě a svým vlastním přičiněním,“ prohlásila pevně a pak odešla.

V posteli se dlouho převalovala, nemohla přestat myslet na Zarífa a na peníze, které jí půjčil Jason na rozjezd obchůdku. Ať už se jí to líbí, nebo ne, přece jen se podílela na finančním krachu své rodiny. To, že ji Jason podvedl, nehraje roli, měla si ověřit, odkud peníze pocházely. V tuhle chvíli si rozhodně nemůže dovolit vyplatit peníze zpátky a to znamená, že Zaríf v podstatě vlastní polovinu obchodu. Ještě, že je tak závratně bohatý, patrně tu nehrozí riziko, že by uplatňoval nárok na podíl v obchodě, ale stejně ji ta skutečnost zaskočila.

Jak se jen Jason mohl chovat tak nezodpovědně? A vůbec, co si vlastně myslel? I kdyby si Zarífa vzala, jakým právem se rozhodl, že peníze nemusí splácet? Myšlenky se jí zběsile honily hlavou, ale nakonec ji přemohlo vyčerpání a konečně usnula.

Z neklidného spánku ji probudilo až vytrvalé zvonění u předních dveří. Chvíli jí trvalo, než se probrala. Při pohledu na hodiny se vyděsila, byla jedna hodina po půlnoci. Rychle spěchala otevřít.

Venku stál nejlepší přítel jejího otce, Jonathan Scarsdale. „Nemohl jsem se k vám dovolat, tak jsem radši přijel osobně,“ omlouval se.

Ella se podívala po telefonu a všimla si, že není v nabíječce. *Není divu, že nefunguje*, povzdechla si v duchu.

„Pojďte prosím dál, prosím,“ zvala ho dovnitř.

„Děkuju. Moc mě to mrzí, ale nemám pro tebe moc dobré zprávy.“

„Něco s mámou?“ zeptala se znepokojeně.

„To ne, tvoje máma je v pořádku,“ ujistil ji Jonathan tiše. „Jde o tvého tátu, volal mi z nemocnice. Byl tak rozrušený, hned jsem za ním jel, ale za současných okolností toho pro něj moc udělat nemůžu.“

„Co se děje?“ otázala se Ella celá bledá.

„Tvůj táta je na pokraji zhroucení,“ odpověděl Jonathan. „Mám o něj strach, všechno to na něj doléhá... bojím se, že se s tím nedokáže vypořádat. V nemocnici navrhli, aby se nechal na pár dní hospitalizovat.“

„Bože můj,“ vydechla Ella nešťastně. „Nikdy bych nečekala, že se může zhroutit.“

„To se přece může stát každému, tvůj táta je pod velkým tlakem, už nemůže dál. Je mi to líto, budeš to muset zvládnout sama.“

„Já přece nejsem sama... mám Jasona,“ namítla Ella a vyhýbala se Jonathanovu soucitnému pohledu.

Po této nečekané návštěvě se jí dlouho nedařilo usnout, myšlenky se jí honily hlavou a ona nevěděla kudy kam. Nakonec si uvědomila, že Jason má pravdu. Jinou možnost nemá.

Musí se setkat se Zarífem...

DRUHÁ KAPITOLA

Ella opatrně zaparkovala matčino auto. Třásly se jí ruce. Hned ráno navštívila rodiče v nemocnici, měla o ně velké starosti. Otec začal brát léky a byl teď mnohem klidnější, ale na druhou stranu se zdál naprosto odtržený od reality. Lékaři ji varovali, aby se s ním nebavila o ničem, co by ho mohlo rozčítit. Aspoň že matku už převezli z jednotky intenzivní péče na normální pokoj a mohli už ji navštěvovat přátelé.

Na Ellu to všechno těžce doléhalo a cítila se ztracená. Rodiče jí teď nepomůžou, sami mají starostí dost. Ale rodině hrozí exekuce a Ella si umínila, že domov zachrání stůj co stůj. Na rozdíl od Jasona, který nepodnikl vůbec nic, kromě toho, že domluvil setkání se Zarífem.

„Jsem tak rád, že jsi konečně dostala rozum,“ prohlásil Jason vesele, jako by je mohla spasit jedna schůzka.

„Já myslím, že bys tam měl jít se mnou. Budu se cítit mnohem líp, když mě doprovodíš.“

„To nejde. Prosím, Ello, nechtěj to po mně. Neboj, určitě to zvládneš sama,“ odpověděl Jason.

„Peníze od Zarífa sis přece půjčil ty,“ opáčila.

„Všechno je domluvené. Zvládneš to mnohem líp než já,“ trval na svém Jason.

Ella nevěděla, co na to říct. Bála se, že setkání se Zarífem rozjítí všechny ty pocity, které tak dlouho